

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 952

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 noiembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
1.068.	— Decret privind conferirea Medaliei Naționale <i>Serviciul Credincios</i> clasa a III-a	2
1.069.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2
1.070.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Aeronautică</i>	3
1.071.	— Decret privind conferirea Ordinului și Medaliei <i>Meritul Sanitar</i>	3–4
1.072.	— Decret privind conferirea Ordinului și Medaliei <i>Bărbăție și Credință</i>	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 547 din 13 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	5–8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*
clasa a III-a**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. B din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații, cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru profesionalismul, dăruirea și devotamentul dovedite în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 1.068.

*) Anexa conține informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Pentru Merit*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reinstituirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații, cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru profesionalismul, dăruirea și devotamentul dovedite în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 1.069.

*) Anexa conține informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului *Virtutea Aeronautică*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 460/2002 privind Ordinul *Virtutea Aeronautică* și Medalia *Virtutea Aeronautică*, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații, cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru profesionalismul, dăruirea și devotamentul dovedite în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Aeronautică* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 1.070.

*) Anexa conține informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului și Medaliei *Meritul Sanitar*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 7 lit. A și B din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 539/2003 privind Ordinul *Meritul Sanitar* și Medalia *Meritul Sanitar*, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații, cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru profesionalismul, dăruirea și devotamentul dovedite în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru civili, persoanei prevăzute în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 4. — Se conferă Medalia *Meritul Sanitar* clasa a II-a, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 4*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 5. — Se conferă Medalia *Meritul Sanitar* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 5*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 6. — Se conferă Medalia *Meritul Sanitar* clasa a III-a, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 6*), care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 1.071.

*) Anexele nr. 1—6 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului și Medaliei *Bărbăție și Credință*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A și B din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 528/2003 privind Medalia *Bărbăție și Credință*, cu modificările ulterioare, și ale Legii nr. 413/2004 privind Ordinul *Bărbăție și Credință*, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații, cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru profesionalismul, dăruirea și devotamentul dovedite în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru civili, persoanei prevăzute în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 4. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a III-a, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 4*), care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 1.072.

*) Anexele nr. 1—4 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 547**

din 13 iulie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Neculai Miron în Dosarul nr. 17.085/299/2012 al Curții de Apel București — Secția I penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.673D/2016.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, Miron Neculai, domnul avocat Adrian Fanu Moca, cu delegație depusă la dosar, iar pentru partea Florin Dumitrescu, domnul avocat Anastasescu Arcadie, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, astfel cum acestea au fost interpretate prin jurisprudența Curții Constituționale. Sintagma „în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri” nu este suficient de clară, în condițiile în care, spre deosebire de noțiunea de „autoritate”, cea de „influență” nu este suficient particularizată, legiuitorul folosind o exprimare generală. În continuare arată că interpretarea dată de către instanțele judecătorești dispozițiilor de lege criticate permite încălcarea prevederilor constituționale referitoare la libertatea economică, prin limitarea drastică a acestei libertăți prevăzute de Legea fundamentală. În final face aprecieri asupra celor reținute în hotărârea judecătorească pronunțată în cauză, apreciind că se încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție.

4. Având cuvântul, domnul avocat Anastasescu Arcadie susține admiterea excepției de neconstituționalitate. Arată că modul de interpretare și aplicare de către instanța de judecată a dispoziției criticate determină neconstituționalitatea acesteia. Apreciază că nu mai există nicio rațiune de politică penală pentru incriminarea faptei prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

5. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că din chiar cuprinsul textului de lege criticat rezultă că intenția legiuitorului a fost aceea de a interzice obținerea de bani, bunuri sau foloase necuvenite, atunci când pentru aceasta se folosește influența sau autoritatea. Prin urmare, este vorba despre săvârșirea faptei

cu intenție directă, calificată prin scop, acest lucru fiind expres prevăzut de legislație. Sintagmele și expresiile criticate de autorul excepției sunt expresii univoce ce se regăsesc și în alte acte normative, fiind, de asemenea, explicate și în jurisprudență și în doctrină. Contrar celor susținute de autorul excepției, nu se pedepsește obținerea legală de bunuri, bani sau alte foloase, legiuitorul menționând expres în textul de lege criticat că acestea sunt necuvenite. Așadar, apreciază că textul de lege criticat este clar, destinatarii normei putându-și da seama dacă se află în ipoteza textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 21 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.085/299/2012, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Neculai Miron, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că subiectul activ al infracțiunii este circumstanțiat în persoana celui care îndeplinește o funcție de conducere în cadrul unui partid, sindicat, patronat sau al unei persoane juridice fără scop patrimonial. Cu alte cuvinte, subiectul activ al infracțiunii poate fi un lider al uneia dintre entitățile juridice anterior menționate. Arată că, din analiza definiției cuprinse în Dicționarul explicativ al limbii române, se observă că lider este acea persoană aflată în fruntea unei mișcări sociale sau în fruntea unui partid politic, organizații sindicale etc. Astfel, autorul excepției apreciază că subiectul activ al infracțiunii este o persoană care reprezintă și apără interesele entității în cadrul căreia exercită funcția de conducere. Or, este de esența unei asemenea funcții ca deținătorul său să urmărească obținerea cât mai multor beneficii pentru cei ale căror interese le protejează.

8. Astfel, autorul excepției apreciază că sintagma „în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri” prezintă un vădit caracter neclar, lipsind textul de previzibilitate. Art. 13 din Legea nr. 78/2000 determină insuficient elementul material al infracțiunii în discuție, lipsind de previzibilitate dispozițiile legale și lăsând calea liberă abuzului de drept, cu consecința încălcării art. 1 alin. (5), art. 11 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21 alin. (3) și art. 23 alin. (12) din Constituție, precum și a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În continuare invocă deciziile Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, nr. 717 din 29 octombrie 2015, nr. 23 din 20 ianuarie 2016, nr. 166 din 17 martie 2015 și nr. 553 din 16 iulie 2015, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la principiul clarității și previzibilității.

9. Autorul excepției apreciază că, în ceea ce privește infracțiunea reglementată de dispozițiile criticate, noțiunea de

„obținere de foloase” trebuie să fie circumstanțiată la intenția de a le obține într-un anumit mod și în vederea unui scop nelegal, mărirea accidentală a patrimoniului unei persoane neputând conduce la concluzia că funcționarul a avut un comportament penal mai periculos decât funcționarul care a săvârșit infracțiunea în forma simplă. Apreciază că aceleași rațiuni au stat și la baza deciziilor Curții Constituționale nr. 573 din 3 mai 2011, nr. 196 din 4 aprilie 2013, nr. 603 din 6 octombrie 2015, precum și la baza Hotărârii din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, și a Hotărârii din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coeme împotriva Belgiei*.

10. În continuare, plecând de la principiul *ultima ratio*, reținut de Curtea Constituțională în Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, autorul excepției apreciază că, în ceea ce privește infracțiunea reglementată de dispozițiile criticate, există o formă de răspundere extrapenală, care satisface pe deplin cerințele de securitate a circuitului civil, respectiv răspunderea civilă delictuală.

11. În final susține că instanța de contencios constituțional a statuat că îngrădirile ce pot fi aduse libertății economice trebuie să fie nediscriminatorii, să fie justificate de un interes general, necesare obiectivului urmărit de legiuitor și proporționale cu scopul propus. Făcând referire la jurisprudența instanței de contencios constituțional, autorul excepției apreciază că modul de aplicare a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 78/2000 lasă o marjă de apreciere suficient de vagă, încât să aducă atingere art. 45 din Constituție, privitor la libertatea economică.

12. **Curtea de Apel București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Susține că sintagma „în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri” este lămurită în chiar cuprinsul textului, prin termenul „necuvenit” folosit de legiuitor, termen ce stabilește, lipsit de echivoc, condiția ilicității acțiunii incriminate și elimină astfel eventualitatea unor abuzuri judiciare.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** arată că infracțiunea reglementată de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 se comite cu intenție directă calificată prin scop, deoarece norma de incriminare prevede în mod expres un scop anumit care trebuie urmărit în cazul acestei infracțiuni: „*în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite*”. De asemenea, apreciază că cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în cauza dedusă judecării. Obținerea unui folos pentru sine sau pentru altul presupune obținerea fie a unui folos nepatrimonial (de exemplu, acordarea unui titlu sau a unui grad ori a altor distincții onorifice), fie obținerea unui folos patrimonial (de exemplu, bunuri, comisioane, împrumuturi, premii, amânarea plății unei datorii, folosința gratuită a unei locuințe, prestațiuni de serviciu în mod gratuit). Condiția cerută de lege pentru existența infracțiunii vizează faptul că toate aceste foloase trebuie să fie necuvenite, deci să nu fie obținute în temeiul unor dispoziții legale. Pe cale de consecință, în condițiile în care termenii utilizați de legiuitor în cuprinsul normei de incriminare își au sensul propriu (obținere, folos etc.), iar textul de lege prevede în mod expres că aceste foloase trebuie să fie necuvenite, Guvernul apreciază că nu se poate susține lipsa de previzibilitate a normei penale, fiind evidentă intenția legiuitorului de a proteja relațiile sociale amintite, prin includerea unui scop

pentru comportamentul subiectului calificat, acela al obținerii (...) necuvenite.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000. Dispozițiile criticate au fost modificate prin Cartea II, Titlul I, art. I, pct. 7 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

„*Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.*”

18. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 23 alin. (12) potrivit căruia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii și art. 45 referitor la libertatea economică. De asemenea sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, a statuat, cu valoare de principiu, că dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție impun garanția reglementării prin lege a incriminării faptelor și stabilirea sancțiunii corespunzătoare și, în mod implicit, obligația în sarcina legiuitorului de a adopta legi care să respecte cerințele de calitate ale acestora, care se circumscriu principiului legalității prevăzut la art. 1 alin. (5) din Constituție. Având în vedere jurisprudența proprie și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la condițiile pe care o lege trebuie să le îndeplinească pentru a fi conformă Constituției și Convenției, Curtea a statuat că o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenție numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o

măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita. Totodată, Curtea, având în vedere principiul generalității legilor, a reținut că poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii.

20. În continuare, Curtea reține că infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 constituie, astfel cum prevede și titlul secțiunii din care face parte, o infracțiune asimilată celor de corupție. Din modul de reglementare al acesteia rezultă că legiuitorul a incriminat săvârșirea unei infracțiuni calificate prin scop, în dispoziția criticată menționându-se că infracțiunea este săvârșită „*în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite*”. Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 presupune intenția directă calificată prin scop.

21. Astfel, modalitatea de săvârșire a infracțiunii se caracterizează prin aceea că voința făptuitorului — persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial — este îndreptată spre realizarea unei anumite finalități - obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite. Acest scop al acțiunii trebuie urmărit de făptuitor, indiferent dacă se realizează sau nu.

22. În ceea ce privește bunurile ori foloasele necuvenite de care textul criticat face vorbire, instanța de contencios constituțional a reținut că, tocmai datorită caracterului de generalitate al unei legi sau ordonanțe, „folosul” din textul incriminator are în vedere alte ipoteze și nicidecum „beneficiul” obținut de o persoană ca urmare a adoptării unui act normativ, astfel că acesta nu poate fi în niciun caz element constitutiv al laturii obiective a unei infracțiuni și, astfel, nu poate determina răspunderea penală (Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 14 martie 2017, paragraful 115).

23. Pe de altă parte, referitor la sintagma „folos necuvenit”, Curtea reține că, analizând constituționalitatea dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000, a constatat că noțiunea de folos necuvenit utilizată de legiuitor nu are un caracter echivoc, întrucât își are explicațiile doctrinare conturate de-a lungul anilor și reflectă faptul că folosul astfel obținut este „legal nedatorat”. De altfel, câtă vreme *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, atunci folosul presupune orice avantaje patrimoniale, bunuri, comisioane, împrumuturi, premii, prestații de servicii în mod gratuit, angajarea, promovarea în serviciu, dar și avantaje nepatrimoniale, cu condiția ca acestea să fie legal nedatorate. În plus, Curtea a reținut că această noțiune nu este nouă, regăsindu-se în activul legislației și în art. 11 din Legea nr. 78/2000. Totodată, Curtea a constatat că sintagma respectivă este folosită și de diverse instrumente internaționale, precum Convenția penală privind corupția, adoptată de Consiliul Europei la 27 ianuarie 1999, la Strasbourg, ratificată de România prin Legea nr. 27/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 30 ianuarie 2002, sau Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, semnată de România la Mérida la 9 decembrie 2003 și ratificată prin Legea nr. 365/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 5 octombrie 2004 (Decizia nr. 400 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 19 august 2016, paragrafele 24—25).

24. Referitor la sintagma „a obținut”, Curtea a observat că aceasta are, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române,

sensul de „a primit”, „a dobândit”, „a realizat”. Totodată, expresia „pentru sine ori pentru altul” se referă la destinația foloaselor, prin sintagma „pentru altul” legiuitorul înțelegând să incrimineze și o destinație colaterală, deviată a foloaselor obținute din săvârșirea unei infracțiuni de către subiectul activ al acesteia. Astfel, Curtea a considerat că nu are relevanță existența unei relații de rudenie/prietenie între funcționarul public și persoana care a dobândit avantajul, esențială fiind dobândirea de către o persoană a unui folos necuvenit (Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, paragraful 89). Având în vedere cele expuse anterior, Curtea apreciază că, în cazul dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 78/2000, noțiunile de „folos necuvenit”, „a obținut” și „pentru sine ori pentru altul” au același înțeles ca și în cazul infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000.

25. În continuare, Curtea reține că dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 au în vedere săvârșirea faptei de către un subiect activ calificat, reprezentat de persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial. Astfel, Curtea observă că, din punctul de vedere al legiuitorului, un element esențial în reglementarea acestei infracțiuni este reprezentat de funcția pe care persoana o desfășoară în respectivele entități, aceasta trebuind să fie o funcție de conducere care se deosebește de celelalte (de exemplu, de funcțiile de execuție) prin anumite caracteristici, precum natura și amploarea obiectivelor, sarcinilor, autorității și responsabilităților. Potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, „conducător” este acea persoană care conduce un partid, o organizație, o instituție, o întreprindere etc., iar „influență” este acea acțiune pe care o persoană o exercită asupra alteia (deliberat, pentru a-i schimba caracterul, evoluția, sau involuntar, prin prestigiul, autoritatea, puterea de care se bucură).

26. Plecând de la aceste premise, Curtea constată că, din perspectiva dispoziției de lege criticate, *prin folosirea influenței sau autorității* se înțelege întrebuintarea, uzitarea capacității persoanei de a schimba o decizie sau hotărâre, de a insufla cuiva schimbarea de atitudine, concepție, hotărâre, decizie, ca urmare a funcției de conducere pe care aceasta o deține în entitățile prevăzute de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000.

27. Astfel, deși este corectă susținerea potrivit căreia o persoană care îndeplinește o funcție de conducere în entitățile prevăzute de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 reprezintă și apără interesele acestei entități, urmărind obținerea cât mai multor beneficii pentru cei ale căror interese le protejează, nu poate fi acceptată ideea obținerii acestor foloase/beneficii într-un cadru ce excedează dispozițiilor legale. Orice bun sau folos care se cuvine, potrivit legii, entităților enumerate de dispozițiile de lege criticate își pierde acest caracter dacă acesta a fost obținut prin utilizarea unor mijloace nelegale — prin folosirea influenței ori autorității — mijloace care în final alterează voința liberă ce se regăsește în relațiile dintre aceste entități și alte organisme sau persoane. În fapt, în acest caz, prin utilizarea unor mijloace nelegale, se tinde la o deturmare a scopului în care se acționează, acesta devenind unul ilicit și, prin urmare, bunul sau folosul obținut în acest mod devine necuvenit. Astfel, orice rezultat, orice urmare obținută prin metode care contravin legii reprezintă întotdeauna un folos necuvenit, în sensul art. 13 din Legea nr. 78/2000.

28. În final, în ceea ce privește invocarea prevederilor art. 45 din Constituție referitor la libertatea economică, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauza dedusă controlului de constituționalitate.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Neculai Miron în Dosarul nr. 17.085/299/2012 al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 060468